

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาจากความเหมาะสมในการใช้ภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์ในการสื่อสาร สถานที่ที่เกิดการสื่อสาร หัวเรื่องในการสื่อสาร และบทบาทสถานภาพทางสังคมของผู้ร่วมการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 600 คน ซึ่งผู้วิจัยสุ่มมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น กล่าวคือ ในครั้งแรก ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างประชากรโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จากเขตบริการการศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 เขต ๆ ละ 10% ได้ตัวอย่างประชากรโรงเรียนทั้งสิ้น 10 โรงเรียน จากตัวอย่างประชากรโรงเรียนแต่ละโรงเรียนที่สุ่มได้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายจาก 3 แผนการเรียนสายวิชาสามัญ ได้แก่ แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ แผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ มา แผนการเรียนละ 20 คน รวมตัวอย่างประชากรนักเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 600 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบสอบถามนี้เป็นแบบปรนัย มีจำนวน

ข้อสอบ 78 ข้อ ผ่านการทดลองใช้ เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ของข้อสอบแต่ละข้อ ปรากฏว่ามีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.78 และ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.75 และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบเท่ากับ 0.94

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที แล้วนำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อหาค่ามัชฌิมเลขคณิต และ ค่ามัชฌิมเลขคณิต คิดเป็นร้อยละ ของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร ต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม โดยได้ค่า มัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 57.87 และเมื่อจำแนกตามแผนการเรียนปรากฏว่า นักเรียน แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีความสามารถสูงสุด โดยได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต คิดเป็นร้อยละ 61.10 รองลงมาได้แก่ นักเรียนแผนการเรียนอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ และแผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์ ซึ่งมีค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 57.79 และ 54.74 ตามลำดับ
2. สำหรับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับลักษณะสำคัญของ สถานการณ์ทางสังคมนั้น นักเรียนทั้ง 3 แผนการเรียน ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุดในด้าน การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการสื่อสาร โดยคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 64.58 ส่วนการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานที่ที่เกิดการสื่อสาร หัวเรื่องในการสื่อสาร และบทบาท สถานภาพทางสังคมของผู้ร่วมสื่อสาร นักเรียนทั้งหมดได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต คิดเป็นร้อยละเท่า กับ 61.35, 53.25 และ 52.37 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ใน การสื่อสาร พบว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีความสามารถสูงสุด

โดยได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 67.68 รองลงมาได้แก่นักเรียนแผนการเรียน อังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ และแผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์ ซึ่งได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 63.42 และ 62.74 ตามลำดับ

ในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานที่ที่เกิดการสื่อสาร พบว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีความสามารถสูงสุด โดยได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 63.90 รองลงมาได้แก่นักเรียนแผนการเรียนอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ และแผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์ ซึ่งได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 61.90 และ 58.30 ตามลำดับ

ในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับหัวข้อเรื่องในการสื่อสาร พบว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีความสามารถสูงสุด โดยได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 56.75 รองลงมาได้แก่นักเรียนแผนการเรียนอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ และแผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์ ซึ่งได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 51.90 และ 51.20 ตามลำดับ

ในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ทางสังคมของผู้ร่วมการสื่อสาร พบว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีความสามารถสูงสุด โดยได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 56.16 รองลงมาได้แก่นักเรียนแผนการเรียนอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ และแผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์ ซึ่งได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 54.11 และ 46.79 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายได้ดังนี้คือ

1. ความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 57.87 ซึ่งจัดอยู่ในระดับอ่อน ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้ช่วงคะแนนร้อยละ 50-59 เป็นผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำเท่านั้น ทั้งนี้สาเหตุอาจเป็นเพราะผู้เรียนยังไม่ได้รับการฝึกการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์อย่างจริงจัง แม้ว่าปัจจุบันแบบเรียน และ

สื่อการเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญแก่การสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์มากแล้วก็ตาม แต่ผู้สอนยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิม (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2524: 25) กล่าวคือ ครูยังเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาเท่าที่ควร ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดในเรื่องเวลาและจำนวนนักเรียนในห้องซึ่งมีมาก ทำให้โอกาสที่นักเรียนจะได้แสดงออกครบทุกคน มีน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังข้อค้นพบในงานวิจัย ของ อุไรวรรณ ศฤงคาร์นันต์ (2527: 96) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร ไม่เหมาะสมกับชั้นเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมาก และยังพบว่าครูผู้สอนขาดทักษะในการจัดกิจกรรมและมีชั่วโมงสอนมาก จนไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมได้ สำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างสมจริงนี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยเวลาและความตั้งใจจริงของผู้สอน ดังที่ แอล เอ ฮิล (L.A. Hill 1967: 86) กล่าวว่า "การสร้างสถานการณ์ที่เหมาะสมต้องอาศัยเวลา และความสามารถมาก เพื่อจะได้สถานการณ์ที่ช่วยให้การฝึกน่าสนใจ แต่เมื่อวัดสถานการณ์ได้ดีแล้วผู้สอนจะเห็นว่าการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นนั้นให้ผลคุ้มค่า" ความคิดดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเอฟ แชมเบอร์ส (F. Chambers 1980: 161-183) ที่พบว่า การที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการฝึกภาษาในสถานการณ์จำลอง ที่จำลองมาจากสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาในการทำงานจริง ๆ จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามใช้ภาษาติดต่อกัน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาตามลักษณะสำคัญทั้ง 4 ประเภทของสถานการณ์ทางสังคม อันได้แก่ จุดประสงค์ในการสื่อสาร สถานที่ที่เกิดการสื่อสาร หัวเรื่องในการสื่อสาร และ บทบาทสถานภาพทางสังคมของผู้ร่วมการสื่อสารนั้น นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามจุดประสงค์ในการสื่อสาร และสถานที่ที่เกิดการสื่อสารในเกณฑ์ปานกลาง คือ ได้ค่ามัถิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 64.58 และ 61.35 ตามลำดับ ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่เมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามหัวเรื่องในการสื่อสาร และ บทบาทสถานภาพทางสังคมของผู้ร่วมการสื่อสารแล้วปรากฏว่า ระดับความสามารถอยู่ในเกณฑ์อ่อน คือ

มีค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 53.25 และ 52.37 ตามลำดับ ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับ
 ไม่น่าพอใจ สาเหตุอาจเนื่องมาจากการฝึกภาษาในห้องเรียนที่ขาดความหลากหลายในเนื้อหา
 ทำให้ผู้เรียนไม่คุ้นเคยหรือไม่รู้จักวิธีการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ เมื่อพบกับบุคคลต่างสถาน
 ภาพทางสังคมหรือเมื่อเปลี่ยนหัวข้อเรื่องในการสนทนา ความหลากหลายในเนื้อหาของภาษา
 ฝึกภาษานี้ เป็นสิ่งจำเป็นและควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูอาจ
 กระทำได้โดย การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 เช่น ให้นักเรียนได้พูดคุยกับเจ้าของภาษา อ่านหนังสือพิมพ์ วารสารต่างประเทศ ฯลฯ
 (อุไรวรรณ ศฤงคาร์นันต์ 2527: 92) นอกจากนี้ ครูควรจัดเตรียมบทสนทนา ตลอดจน
 บทความต่าง ๆ ให้นักเรียนมีหลายลักษณะ อันจะช่วยเสริมเนื้อหาในบทเรียน และ ช่วยใ้
 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วย (M. Finocchiaro and M. Bonomo
 1973: 24-25)

อนึ่ง การที่นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ทำคะแนนได้สูงกว่า
 แผนการเรียนอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ และแผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์ ทั้งในด้าน
 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมโดยรวม และเมื่อจำแนก
 ตามลักษณะสำคัญทั้ง 4 ประเภทแล้วนั้น เป็นประเด็นที่น่าสนใจว่าเหตุใดนักเรียนแผนการเรียน
 อังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีวิชาเลือกภาษาอังกฤษมากกว่า แต่กลับได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต
 ต่ำกว่า นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ในเรื่องนี้ จอร์จ เฟอ์ริกิวสัน
 (George Ferguson อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2525: 7) ได้อธิบายถึงความสามารถ
 ทางภาษาไว้ว่า "ความสามารถทางภาษาของคนจะไม่มีเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้จาก
 การเรียนมาก ๆ แต่ละบุคคลแตกต่างกันในอัตราการเรียนที่ใช้จนกว่าจะบรรลุทักษะ" จาก
 เหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าการที่นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
 ได้คะแนนสูงกว่า นักเรียนในแผนการเรียนอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ และ แผนการเรียน
 อังกฤษ-คณิตศาสตร์นั้น อาจเกิดจากการที่กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในแผนการเรียน
 วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความถนัดทางภาษา มีความสนใจ มีนิสัย
 การเรียนและวิธีการเรียนดีกว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในอีก 2 แผนการเรียน ซึ่งปัจจัย
 เหล่านี้ล้วนเป็นตัวแปรที่เกิดจากผู้เรียนและมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ

(อัจฉรา วงศ์ไธสง 2525: 1) นอกจากนี้ พัทธนีย์ สรรคบุรณรักษ์ และ วาวแวว โรงสะอาด (2524: 1-2) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ดีจะมีความสามารถเรียนภาษาได้ดีด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผู้บริหารการศึกษาทั่วไป

1.1 ผู้บริหารการศึกษาควรส่งเสริมการจัดวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาได้จริงตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในทุก ๆ ทักษะ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งอาจจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์การสอนที่จำเป็น เช่น เครื่องเล่นเทป วีดีโอเทป และ เทปบันทึกเสียงพูดของเจ้าของภาษา หรือสิ่งพิมพ์ในลักษณะต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายในเรื่องของเนื้อหา และ ลักษณะภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา

นอกจากนี้ผู้บริหารอาจสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษากับเจ้าของภาษาได้ โดยการสนับสนุนโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา เช่น โครงการ American Field Service (AFS) เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนไทยได้ใกล้ชิดกับนักศึกษาจากต่างประเทศ มีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติซึ่งเป็นการฝึกภาษาที่ใช้จริง และไม่จำกัดรูปแบบการสอนอยู่ในห้องเรียน และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ผู้เรียน ในขณะที่ใช้ภาษาอังกฤษด้วย การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้จึงเป็นการเรียนรู้ภาษาและทำความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปในตัวด้วย และหากผู้บริหารสามารถเสริมความรู้ด้านดังกล่าวให้แก่ผู้เรียนโดยการจัดหาผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเจ้าของภาษาด้วยก็จะดียิ่ง

1.2 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสเข้าสัมมนา เพื่อเรียนรู้ เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

1.3 สำหรับการจัดชั่วโมงสอน ผู้บริหารควรมีนโยบายในการจัดชั่วโมงสอนของครูไม่ให้มีมากเกินไปจนไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับเตรียมกิจกรรมหรือสร้างอุปกรณ์สื่อการเรียนที่น่าสนใจ

2. สำหรับสถาบันฝึกหัดครู

สถาบันฝึกหัดครู ควรคิดค้น ทดลองวิธีการสอนใหม่ ๆ เพื่อเผยแพร่แก่ครูผู้สอนตลอดจนเป็นผู้จัดการสัมมนา ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับวิธีการสอน การผลิตวัสดุการสอน ให้แก่กลุ่มครูในระดับต่าง ๆ ด้วย

3. สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ครูผู้สอนควรเป็นผู้ติดตามความเป็นไปของการสอนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ โดยศึกษาจากวารสารต่าง ๆ หรือเข้าร่วมกิจกรรม และ เป็นสมาชิกสมาคมต่าง ๆ เช่น สมาคม Thai Tesol เพื่อทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหว ในวงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้การเข้าร่วมการสัมมนา และ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้นจะช่วยสร้างความมั่นใจในการสอนแก่ครูผู้สอนด้วย ครูภาษาอังกฤษควรจะได้นำเอาเทคนิควิธีการสอนหลาย ๆ แบบมาใช้กับนักเรียนบ้างเพื่อให้บรรยากาศในชั้นเรียน น่าสนใจยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ได้มีผู้ทำการวิจัยวิธีการสอนแบบต่าง ๆ กับนักเรียนไทยพบว่าวิธีการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง (ชัยวัฒน์ ตัณฑรังษี 2528) และวิธีการสอน โดยใช้กิจกรรมการละคร (นิตยา ประพฤติกิจ 2526) เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้สูง ฉะนั้นครูผู้สอนควรได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนดังกล่าว และนำมาประยุกต์ให้เข้ากับสภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนต่อไป

4. สำหรับผู้ผลิตแบบเรียน

เนื่องจากการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม ต้องอาศัย การฝึกการใช้ภาษาตามสถานการณ์โดยผ่านทางกิจกรรมต่าง ๆ เสมอ ผู้ผลิตแบบเรียนจึงควร เลือกรวบรวมเนื้อหาบทเรียนที่มีสถานการณ์ที่หลากหลายและพบได้บ่อยในชีวิตประจำวันตลอดจนออกแบบและผลิตสื่อวัสดุการสอนที่จะใช้ในกิจกรรมการเรียน ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและทนทาน เพื่อเป็นการช่วยเหลือครูผู้สอนในด้านของการจัดเตรียมกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ

5. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเฉพาะความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม ซึ่งผู้เรียนเมื่ออยู่เท่านั้น หากมีผู้สนใจจะวิจัย

ต่อไปควรจะได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในทักษะ
ส่งสารและรับสารเพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการใช้ภาษาจริงหรือวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสอน
แบบต่าง ๆ ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์
ทางสังคม ต่อไป